

gaa hen, inden man efter moden Overveelse muligen agter at fremkomme med Forslag om en fremtidig Udvikling af vort Jernbanenet.

Den ærede 4de Landssthingsmand for 1ste Kredts (Carstensen) mente, at det vilde være hensigtsmæssigt, at Havneanlægget paa Sydspidsen af Masnedss allerede nu fik en noget større Udstrækning af Hensyn til den formentlig større Skibsfart, som der vilde opstaa. Det er Forhold, som jeg for Diebliffet ikke skal nærmere udtale mig om, men skulde det vise sig, at Trafikken trækker sig den Vej tilføs, antager jeg, at det Anlæg, man agter at gjøre, vil være let at udnide ogsaa i dette Diemed, saa at man dog maatte gjør rettest i at afvente, hvilken Indflydelse Anlægget af denne Havn kan have paa Trafikken i det Hele. Det forekommer mig ikke, at Sydspidsen af Masnedssund egentlig egner sig til en Hovedstation, egner sig til at være Endepunktet for den sjællandske Trafik; denne maa dog naturlig stoppe der, hvor Stationen nu er. Folk, der skulle ud til Sjælland, reise naturligvis ikke til Sydspidsen af Masnedss for at vende tilbage til Sjælland igjen. Der vil altsaa behøves en Jernbanestation der, hvor den nuværende er, som maatte kun behøves at være mindre end den, der nu er tilstede. Jeg har derfor ikke set nogen egentlig Grund til at flytte Stationen til Sydspidsen af Masnedss eller at begrænse den for at anlægge en større Station paa Masnedss. De Bygninger, der agtes opførte, ere tilstrækkelige til at afgive et godt Ophold for de Reisende i den korte Tid, de behøve at opholde sig der, inden de komme tilføs, eller naar de komme fra den anden Side, inden de kunne komme med Jernbanen. Jeg tror, at det er, hvad der for Diebliffet behøves at være paa dette Sted. Efter min Mening vil en Station der, hvor den nu ligger, altid være Hovedstationen for Trafikken mellem Sjælland og Dørne. Det er, hvad jeg for Diebliffet har at bemærke.

Ogenbøll: Jeg maa endelig bede berigtiget den Opfattelse, som den høitærede Minister gjorde gjældende angaaende nogle Ytringer af mig om Havnene paa Lolland og Falster, som det ingenlunde har været min Hensigt at omtale paa den Maade, som det forekom mig, at den høitærede Minister havde opfattet det. Den høitærede Minister sagde, at Havnenes flette Tilstand der havde været ham ubekjendt, og at det var heldigere at henvende sig til de lokale Bestyrelser, til Havnekommissionerne fremfor til Regjeringen med slike Bemærkninger. Det maa jeg aldeles frasælbe — eller ikke frasælbe, for jeg har ikke brugt nogen saadan Ytring; jeg har sagt, at Havnenes Tilstand om Vinteren er slet, fordi de ydre Forhold gjøre, at de strax lukkes af Is; det kunne Havnekommissionerne selvfølgelig ikke gjøre no-

get ved. At Guldborgsund bliver lagt til med Is strax, og at dermed Nykjøbing er fuldstændig afstaaren fra Benyttelsen af sine Havne, — det var Tanken med mine Ytringer. Nakkstovfjord lægger ligeledes til strax med Is, og saa er Trafikken spærret. Det er Meningen med denne Udtalelse om, at Stubbekjøbing Havn er den eneste Ind- og Udsørselsplads for Stiften under Vintere; der er nemlig dybt Vand ind til Havnen, og der lægger det ikke til. Det, der er Grunden til, at Havnene ikke kunne bruges, er altsaa ikke nogen som helst Mangel fra Bestyrelsens Side; tværtimod, er der vist saa Havne i Landet, hvorpaa der i de senere Aar har været anvendt større Besøstninger end Nakkstov og Nykjøbing Havne; men det er et Naturforhold, som selvfølgelig aldrig kan forandres. At den høitærede Minister ikke vil gaa nærmere ind paa mit Forslag om en Bane fra Stubbekjøbing Havn til et Punkt paa Falsterbanen, kan jeg jo meget vel forstaa, og jeg accepterer de Grunde, der derfor bleve anførte; men selv om det ikke kan ske nu i Diebliffet, er det mig dog kjært, at den høitærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Det var mig derimod ikke saa kjært, at den høitærede Minister ikke fandt, der var Anledning til at gaa ind paa Spørgsmaalet om strax at etablere en Dampfergeforbindelse. Jeg kan jo meget vel forstaa, at Spørgsmaalet med Hensyn til Besøstningerne fra Regjeringens Standpunkt spiller en væsentlig Rolle, men jeg synes, at vore finansielle Forhold for Diebliffet ere saa gunstige, at man vel kan bestemme sig til at anvende større Beløb, hvor det synes, at Forholdene virkelig gjøre det ønskelig. Jeg har nu den Opfattelse, at den Trafik, der er baade mellem Dørne selv, mellem Sjælland og Lolland-Falster, saavel som den gennemgaaende udenlandske Trafik er saa betydelig, at der er meget mere Anledning til at faae en Dampferge der, end naar der f. Ex. er foreslaaet en Dampferge ved Oddefund. Jeg tror ikke, at der kan være Sammenligning mellem den Trafik, som kan blive der, og den, der kan blive mellem Masnedssund og Dreghoved. Den høitærede Minister afviste heller ikke Sagen saa bestemt, saa at der jo nok kan være Saad om, at han maatte vil se med mildere Dine paa dette Spørgsmaal under denne Sags videre Gang.

Udvg: Ja, jeg kan i Grunden gjerne frasælbe Ordet efter, hvad den sidste ærede Læser har yttret. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at saa gjerne jeg end respekterer de økonomiske Hensyn, af hvilke den ærede Minister ikke strax vil anskaffe en Dampferge til at besørge Overfarten mellem Falster og Sjælland, har jeg dog meget ondt ved at finde en virkelig Harmoni